

קוֹנְטְרָס

קַבֵּל אֶת הַמְצִיאוֹת

יחזק ויאמץ את כל בר ישראל שיעבר את זה העולם בשלום,
ולא ידאג שום דאגות, ויהיה רק תמיד שמח וישמח את אחרים.

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן,
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ,
רַבֵּי נְחֻמָּן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נַפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה

רַבֵּי נְתָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמְרֵי חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, אֲשֶׁר כָּל מַה
שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין
בְּרוּחָנִי, הוּא מַחֲמַת שְׁאִינוֹ רוֹצֶה
לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת, וְחוֹשֵׁב שְׂיוֹכֵל
לְהִתְחַמֵּק מֵהַמְּצִיאוֹת, וְזֶה מַה שְׁהוֹרֵס
אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן מִי שְׂרוֹצֶה
לְהַגָּאֵל מִכָּל צְרוּתָיו, יִקְבֵּל אֶת
הַמְּצִיאוֹת וַיּוֹדֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
תָּמִיד עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים הַרְבִּים,
שְׁעָשָׂה עִמּוֹ וְתָמִיד יִסְתַּכֵּל עַל הַצַּד
הַטּוֹב שְׂבַחֵיִם, וְאִזְ דִּיקָא יִרְגִישׁ טַעַם
בְּחַיָּיו.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקיט)

קונטרס

קבל את המציאות

.א

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, פי הקדוש-
ברוך הוא מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה,
ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם אלקותו יתברך, פי
אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך נמצא ובלעדיו
אין שום נמצא, ובכל תנועה ותנועה שם אלוֹפוּ של
עולם, וידיעות אלו צריך לחקק היטב בדעתו,
וכשבר ישראל מכנים ידיעות אלו בדעתו, אזי הוא יודע
לקבל את המציאות באפן ובצורה אחרת לגמרי, פי מי
שאין לו אמונה, חזיו אינם חיים, ותכף-ומיד כשעובר
עליו איזה משבר בחיים, הוא נאבד לגמרי, וסובל
מרירות דמרירות, יסורים ועגמת נפש, עד שיש שמרב
צרותיו ויסוריו הקשים והכבדים, הוא מתא

או שמשתגע, או שנעשה חולה, רחמנא לצלן, לא-כן כשמכניס את עצמו אל תוך האמונה הקדושה, ויודע אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ובודאי יש כוונה עמקה לכל פרט ופרט מה שעובר עליו, על-ידי-זה יכולים לקבל בנקל את המציאות; ועל-כן ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבְעוֹלָם באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע אשר אתם תלויים רק בידו יתברך, ועל-ידי-זה תקבלו את המציאות, וכשיעבר עליכם, חס ושלום, איזה משבר בחיים, לא תתאבדו ולא תשתגעו ולא תחלו, חס ושלום, רק תכף-ומיד תרגילו את עצמכם לדבר עמו יתברך, כִּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה כַּח הַתְּפִלָּה — שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֶמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִיךָ שֶׁבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שְׁיִבְרַח יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בַּתְּפִלָּה וּבִבְקָשָׁה, יוֹתֵר יִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים וְהַצָּרוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, כִּי כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עַצְמוֹ בִּידְעוֹת אֵלּוּ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֵין שׁוֹם מְקוֹם מְנוּס וּמְבֹטָח לְרוּץ וּלְהַחְבֹּא, כִּי אִם אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמִילָא כָּבֵר נוֹשָׁע בִּישׁוּעָה שְׁלֵמָה, כִּי כָּל

זמן שאין האדם יודע מה עליו לעשות, הרי כשפא עליו איזה משבר או שהוא מסתבר באיזה סבוך מסבך, אזי הוא נאבד לגמרי, ונהרס ונשבר ברוחו וברצונו, עד שנופל לגמרי אל יאוש ומרה שחורה ועקממיות, ורעים ומרים לו כל החיים; על-כן ראו, בני ובנותי היקרים, לחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, ומכל מה שעובר עליכם הרגילו את עצמכם ללכת אל מקום פנוי שאין שם בני-אדם, ותדברו ותשיחו את כל אשר עם לבבכם אליו יתברך, ותספרו לפניו יתברך את כל לבכם ממש, כמו מי שמדבר לפני חבר טוב, או לפני אבא, ועל-ידי-זה ימשך עליכם אור נורא ונפלא מאד, ותזכו להנות מזיו השכינה, כי השכינה היא האמונה הקדושה, הינו שהקדוש-ברוך-הוא השכין את שכנית עזו יתברך בזה העולם, ונתן פח בידי בני-אדם שיוכלו להאמין בו, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא רוחני, ובדבר רוחני לא שיש לתפס כלל, כי האדם הוא גשם עב וגס, ומלבש בלבוש ומגבל בהגבלות, ועל-כן ענין מגבל ומלבש לא יכול להשיג דבר מפשט מכל מיני הגבלות ולבושים, ולכן אי אפשר לשום ברך לתפס רוחניות אלקות, כי מה לו לגשם להבין בענין דק ורוחני?! לא-כן עם ישראל הטביע הקדוש-ברוך-הוא בטבעם שיהיה להם פח להאמין

בו יתברך, הינו שייסלקו את חכמתם המדמית לגמרי, ויאמינו באמונה פשוטה בו יתברך, והכח הזה הוא בחינת השכינה השוכנת אתם בתוך טמאתם, שאפלו שיהיו באיזה מעמד ומצב שיהיו, הקדוש-ברוך-הוא אתם, עמם ואצלם, ותכף-ומיד כשמשלקים ומבטלים את חכמתם המדמית, ומקבלים עליהם את על מלכותו יתברך, וחוזרים בתשובה שלמה אליו יתברך, ולומדים את תורתו הקדושה, ומקימים את מצוותיו הנעימות, על-ידי-זה משרים על עצמם שכינת עזו יתברך, ואז נצולים מכל הצרות והיסורים והמרירות וההרפתקאות שעוברים על האדם, כי אין לך עוד דבר טוב ונעים בזה העולם, כמו מדת האמונה הקדושה, להאמין בו יתברך שהוא מקום מנוס ומבטח להתחבא שם, ועל-כן בשעה שעובר עליכם מה שעובר, בני ובנותי היקרים, ראו רק להתחבא אצלו יתברך, ותקבלו את המציאות כמו שהיא, ותשפכו את לבכם אליו יתברך, ואז תראו איה שיהכל ישתנה לטובה, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה, ומי שבאמת מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, ושופך את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ואף שבתחלה ידמה לו שאף אחד לא שומע אותו, ולא מטה און קשבת אליו, כל זה בא מהכפירות והאפיקורסות שנכנסו בו, כי באמת אם יהיה חזק

ועקשן בדבר זה, אזי סוף כל סוף כל החשף יתהפך לאור גדול, וכל המניעות תתהפכה לנעימות, ויזכה להפטר מכל צרותיו, וימתקו ממנו כל הדינים, וימשכו עליו כל מיני חסדים ורחמים גמורים; אשרי מי שזוכה להתחבא בצל כנפיו יתברך, ומקבל את המציאות כמו שהיא.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, שכל אחד ירד לזה העולם לבצע שליחות אחרת, אשר חברו אינו יכול להוציא את שליחותו, כי אצל כל בר ישראל יש נקדה מה שאין בחברו, וכל אחד מיעד להוציא שליחותו בעולם, כי כל בר ישראל נברא לאיזו תכלית מסוימת, ועל-כך אסור להתבלבל מאחרים כלל, ואף שרואה שאצלו החיים מאוד קשים, ועוברת עליו מרירות דמרירות, והוא מלא חובות ויסורים ובלבולים ועגמת נפש, וסובל מה שסובל, כל אחד כפי בחינתו, ואצל השני הולך הכל בטוב, אסור להתבלבל מזה כלל, כי בודאי אם רק תדבקו את עצמכם בו יתברך, ותדעו ותשפילו, שדבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא הכל בחשבון צדק, ואף שאי אפשר להבין את החשבון הזה בשכל אנושי כלל, מדוע

יהיה כף — שלזה יהיה טוב ולזה יהיה רע, וכדומה שנויים אחרים, תכף-ומיד אם רק תדבקו את עצמכם בו יתברך, ותדעו שלכל אחד יש משימה ושליחות אחרת בזה העולם, אז כבר לא יקשה לכם שום קשיות כלל, ואדרבה תקבלו את המציאות כמו שהיא, ובאמת תזכו לחיות חיים טובים, ערבים ונעימים, ותזכו להוציא מהכח אל הפעל שליחותכם שנשלחתם בשבילה לזה העולם, ותזכו להוריד את השכינה בזה העולם, כי בשעה שכל בר ישראל מקבל על עצמו את המציאות האמתית כמו שהיא, ואין לו שום קשיות וספקות עליו כלל, רק מכל מה שעובר עליו הוא בורח רק אליו יתברך, ומדבק נפשו בו יתברך, ויודע ש"צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" (תהלים קמה, יז), על-ידי-זה נמתק ממנו הכל, וזוכה להשרות את השכינה בעולם, וזו מעלת הצדיקים הגדולים, שכל-כף מדביקים את עצמם בו יתברך, עד שאין ביניהם לבינו יתברך שום מחיצה ומסך מרב הדבקות בגלוי האלקות שזוכים, כי הצדיקים האמתיים הם ממיתים את עצמם לגמרי, ומבטלים את ישותם ואת מציאותם בזה העולם, ואינם נכנסים בשום קשיות וספקות עליו יתברך כלל, כי יודעים שבענינים רוחניים ודקים אין לבצל גבול כח להבין

ולהשפיל, ועל-כן הם מסלקים את חכמתם המדמית
 לגמרי, וזוכים להגיע לברור וזכוף המדמה, ועל-ידי-זה
 הם ממשיכים על עצמם ערבות, נעימות ידידות, זיו
 וחיות אלקותו יתברך, ונעשים כלי לקבל את אמתת
 מציאותו יתברך, ועל-ידי-זה נמתקים מהם כל הדינים,
 ומקבלים את המציאות כמו שהיא, והם תמיד שמחים
 ועליזים, ואף שעובר עליהם מה שעובר, וסובלים מה
 שסובלים, עם כל זאת מרב אור וחיות ודבקות המאירה
 בהם, הם מקבלים את המציאות כמו שהיא, ודבר זה
 עושים כל הצדיקים האמתיים הדבקים לגמרי בו יתברך
 בדבקות אמת, ואינם מסיחים דעתם ממנו יתברך כרגע,
 ומכל שכן איך צריכים בני-אדם הרחוקים לגמרי ממנו
 יתברך, וכבר עבר עליהם בחייהם מה שעבר, ונתלכלכו
 במה שנתלכלכו, ולכלכו את נפשם בכל מיני זיהמות
 וטמאות, ועשו כל מיני מעשים מגנים, מעשה בהמה
 ממש, עד שנתהפכה מהותם וטבעם כמו בהמה ממש,
 רחמנא לישזבן, שעברו על כל העברות שבועולם,
 וכשחוזרים בתשובה, איך הם צריכים להשליך מאתם
 את כל חכמתם המדמית בתכלית הדמיון, ולסלק את
 דעתם המטנפת לגמרי, ולידע שאין להם דעת כלל,
 ועל-ידי-זה אם יתמידו בתשובה שלמה, יזכו לסלק
 מאתם כל מיני קשיות שיש להם עליו יתברך, ואז

יזכו לאט לאט לקבל את המציאות הנכונה, ויוכלו לעבר את זה העולם בשלום, כי כל מה שזוכים להשליף את חכמתם המדמית, ויודעים שאי אפשר לידע כלל, ובפרט שצריכים להיות מכיר את מקומו, לידע איך שקלוקל ולכלוף את עצמו עד עכשו, ולכן איך יכול להבין ולהשיג ולהרגיש רוחניות חיות אלקותו יתברך, ועל-ידי שמקבלים ידיעות אלו, ויודעים שאינם יודעים כלל, על-ידי-זה באמת זוכים להפך את כל הצרות והיסורים, המרירות והדינים לישועות ולנחמות ולשמחה אמיתית, ומקבלים את המציאות כמו שהיא, כי העקר תלוי בפני שהאדם זוכה לסלק את חכמתו ובינתו ודעתו לגמרי, שאז נעשה כלי לקבל בו אור האין סוף ברוך הוא, ובשעה שמכניס בעצמו את אמת מציאותו יתברך, על-ידי-זה עוברים עליו החיים בצורה אחרת לגמרי; ועל-כן אשרי מי שזוכה להכניס ידיעות אלו בדעתו, שאז באמת יקבל את המציאות כמו שהיא, ויזכה לחיים אמתיים, חיים נצחיים, ערבים ומתקים.

ג.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, שאין לך אדם שלא יסבל בזה העולם צרות ויסורים, ואין לך אדם שלא יעברו עליו בלבולים וספקות, ומחשבות

הטורדות, עד שלא יוכל להחליט איזו החלטה, ואל כל זה בא מחמת ששכח לגמרי ממנו יתברך, ונעתק מרוחניות חיות אלקותו יתברך, עד שיש בני-אדם שכל-כף נפלו ונתלכלכו, עד ששכחו לגמרי ממנו יתברך, ובאו אל כפירות ואפיקורסות, ונחשו להם האור לגמרי, עד שהם כופרים בכל, רחמנא לישזבן, אשר רק בשביל זה סובל האדם מה שסובל, ועובר עליו מה שעובר — מרירות דמרירות, כי המאמין האמתי בו יתברך, ויודע כי הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, תכף-ומיד כשרק עובר עליו איזה משבר, או צריך להחליט איזו החלטה, או צריך להגיע לאיזו הצלחה בחייו, הוא בורח אליו יתברך, אז מגיע ליעודו המיעד, כי באמת עקר הישועה והמתקת הדינים תלויה רק בידו יתברך, וכל מי שהוא יותר קרוב אליו יתברך, כמו-כן ממשיך על עצמו ישועתו יותר בשלמות; ועל-כן בני ובנותי היקרים, בשעה שעובר עליכם מה שעובר, אל תתיאשו כלל, ואל תפלו בדעתכם, ואל תחלש רוחכם, ואל ישבר לבבכם לומר: מאחר שאנחנו כבר כמו שאנחנו, ואנחנו מלאים בלבולים וספקות, ואי אפשר לנו להחליט שום החלטה, לכן כבר אבדה תקותנו, אל תאמרו זאת, אלא ראו לחזק את עצמכם יותר ויותר לחזור בתשובה

אליו יתברך, ותדעו שעל-ידי שתחזרו בתשובה אליו יתברך, ותזכו לדבק את עצמכם בחי החיים, ותמשיכו עליכם זיו ונעם אורו יתברך, על-ידי-זה באמת ימתקו מכם כל הדינים, ותזכו לצאת מכל הצרות והמרירות, ויהיה לכם כח ומח ודעת מישבת להחליט כל מיני החלטות מה שאתם צריכים בחייכם, ולא תהיו תלויים באחרים כלל, כי זה עקר הישועה — כשאין האדם תלוי בדעת אחרים, אלא הוא בעצמו זוכה להמשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ואל כל זה זוכים רק על-ידי החזרה בתשובה, שהאדם מחליט אחת ולתמיד — שאני רואה שכל החיים המדמים האלו של העולם הזה והבליו, הם רק לבוש ומכסה להלביש ולכסות ולהסתיר את אמתת מציאותו יתברך בשביל הבחירה והנסיון, אבל באמת בתוך פנימיות כל העולם שם גנוזה אמתת מציאותו יתברך, ולכן אני חוזר בתשובה אמתית אליו יתברך, ומקבל עלי לקבל מעכשו את כל מה שצוה אותנו בתורתו הקדושה, על-ידי-זה נעשה כלי שתמשך בו הארת זיו חיות אלקותו יתברך, ומקבל את המציאות כמו שהיא, ונמתקים ממנו כל הדינים, ונמשכת עליו ישועה ורחמים רבים; אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו ודעתו, ונתהפך למהותו יתברך, הינו על-ידי

שְׁהָאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וּמִסְלֵק אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
 לְגַמְרֵי מִכָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִי, וּבוֹרַח רַק אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי גַּם הַגְּשָׁמִיּוֹת שְׁלוֹ נִתְּהַפְּכֹת לְרוּחַנִּיּוֹת, הֵינּוּ
 כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיף בְּזֵה הָעוֹלָם, כְּגוֹן דִּירָה אוֹ שָׁכַר
 דִּירָה אוֹ כָּל צָרְכֵי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְשִׁנָּה וְכוּ', וְשָׂאֵר
 צָרְכָיו הַגְּשָׁמִיּוֹת מִתְּהַפְּכִים לְרוּחַנִּיּוֹת, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל
 הַמִּתְנַהֵּג עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזַי גַּם הַגְּשָׁמִיּוֹת שְׁלוֹ
 נִתְּהַפְּכֹת לְרוּחַנִּיּוֹת, וּמָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עַל-פִּי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, נַעֲשֶׂה מִזֶּה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ
 מְלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא
 דַּעְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּבִיכּוֹל, וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַת שְׁהָאָדָם מְקַיֵּם אֶת
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, עַל-יְדֵי-
 זֶה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתּוֹרָה מְלַבֵּשֶׁת
 בְּדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, כִּי יֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת
 לְדוּמָם, וְיֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְצוּמַח, וְיֵשׁ הֶלְכוֹת
 הַשְּׂיִכוֹת לְחֵי, וְיֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְמְדַבֵּר, וּכְשֶׁהוּא
 מְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַחַד מִכָּל פְּרָטֵי
 הַבְּרִיאָה שְׁבְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הָרִי זֶה מְקַשֵּׁר
 וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ, וְלִכְן מִתְּהַפְּכִים כָּל
 עֲנִינָיו הַגְּשָׁמִיּוֹת לְהִיּוֹת נַעֲשִׂים רוּחַנִּיּוֹת, וְנִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ
 כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַדִּינִים, וּמִקְבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת
 כְּמוֹ שֶׁהִיא, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי; וְלִכֵּן, בְּנֵי

קבל את המציאות

ובנותי היקרים, בשעה שעובר עליכם מה שעובר — אילו משברים וגלים, או אילו ספקות ובלבולים, אל תתאבדו, ואל תפלו בקטנות המחין, רק ראו לחזור בתשובה אמיתית, הינו לבטל את עצמכם לגמרי בו יתברך, שזה בחינת "קבל את המציאות" כמו שהיא, הינו שתדעו שפך מנהיג הקדוש-ברוך-הוא עמכם בחשבון פרטי, ועל-ידי-זה תזכו באמת להפך את כל צרתכם ויסוריכם הקשים לישועה גדולה, ויתבטלו מכם כל הדינים, אף העקר תלוי כפי האמת שבדבר, כי אי אפשר להשיג דבר רוחני, ואי אפשר בשום פנים ואפן לבוא אל כל זה רק כפי מדת האמת שיש בו, ועקר האמת, שידע שאין יודעים כלל, רק צריכים למסור את עצמו בידי יתברך, ולקבל את האמת ממי שאמרה, ולקבל את המציאות איה שהיא, ועל-ידי-זה תראו נוראות ונפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא; אשרי מי שמכניס ידיעות אלו בעצמו, ואז טוב לו כל הימים, ועובר את החיים באפן ובענין אחר לגמרי; אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

ד.

בני ובנותי היקרים! עליכם לידע שיש בני-אדם שסובלים הרבה מעצמם, הינו שנכנסו בהם

כל מיני דמיונות ושגֵעוֹנוֹת, ומדמים לעצמם כל מיני
 מחשבות של הבל, שדבר זה מכניס בהם פחדים
 יתרים, שמפחדים מבני-אדם, עד שיש שנפלו כל-כף,
 שמתפחדים לצאת מביתם, והם כלואים בחדרם מרב
 פחד של הבל, ויש שכן יוצאים, אבל מפחדים מבני-
 אדם, וקשה להם להתחיל לדבר עם איזה אדם, כי
 נכנס בדמיונם כאלו ההוא יהרג אותם וכו', או ההוא
 יעשה להם מה שיעשה וכדומה כל מיני דמיונות
 כאלו, שהם מפחדים מבני-אדם, שדבר זה הוא בעצם
 שגֵעוֹן מהשגֵעוֹנוֹת, וכן יש בני-אדם שנכנסו בהם כל
 מיני מחשבות ורעיונות והרהורים רעים, שמרהורים
 בדברים מגנים ומלכלכים, וכל-כף נכנסו בזה, עד
 שאינם רואים שום דרך ועצה איך לצאת מהדמיונות
 האלו, כי כל-כף נכנסו בזהמה והלכלוך של תאוותיהם
 ומדוותיהם הרעות, כל אחד כפי בחינתו וענינו, זה
 בנאוף, רחמנא לישזבן, שכל מחשבתו ורעיונו הוא
 בכל מיני דמיונות של שקוץ, ערם ותעוב, וזה במקוון,
 רחמנא לצלן, שכל מחשבתו ורעיונו הוא איך להתגדל
 ולהשתלט על זולתו וכדומה וכדומה כל מיני מדות
 רעות ותאוות רעות שיש רק בעולם, שהכל נכנס באדם
 מרב דמיונותיו ומחשבותיו המבהלים והמבלבלים,
 עד שכל אחד ואחד נכנס בתאוה שלו במחשבות

וברעיונות ובדמיונות כאלו, עד שנחשף ממנו האור
 לגמרי, כי כל-כף הוא כלוא ברעיונותיו המדמים,
 שנדמה לו שזהו זה, והוא אף פעם כבר לא יוכל
 לצאת מכל זה, אשר זו הצרה המרה הגדולה ביותר
 שרק יכולה לקרות לאדם, כי הדמיונות והרעיונות
 הרעים שנכנסים בדעת האדם, זה חלי ומחלה רעה
 מאד מאד, ממש שגעון שנדבק באדם, וקשה וכבד
 לו לצאת מזה, וזה הורס לו את כל החיים, ולכן הוא
 משתדל לילך ולחפש עזר לעצמו, ועל-פי-רב אם אינו
 מוצא את האדם הנכון שיכול להבינו, לא רק ששהוא
 לא יכול להוציא אותו, אלא הוא מסבך אותו בסבוכים
 יותר גדולים, ומכל שכן שיש בני-אדם שכל-כף נפלו
 בדעתם, ושרויים בפחדים יתרים, ונכנסו בדמיונות
 של הבל, עד שהתיאשו לגמרי מחייהם, ונדמה להם
 כאלו אף אחד כבר לא יכול להועיל ולעזור להם,
 אשר דבר זה עוד יותר גרוע מהקדם, כי כל זמן
 שהאדם משתדל להעזר על-ידי זולתו, יש לו תקנה
 טובה לתקן הכל, ולצאת מכל החשך והרע שנכנסו
 בו, אם ימצא את האדם הנכון, אבל זה שכבר אינו
 רוצה אפלו להעזר, זה יותר גרוע מהכל, כי כל-כף
 נכנס בתוך עצמו, עד שקשה וכבד לו לצאת מזה,
 ולכן גלה לנו רבנו ז"ל את כל למודיו הנוראים

והנפלאים, לידע ולהודיע ולהודע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ואפלו בתוך החשך וההבל והתרדמה וכו', גם משם יכולים לצאת ולחזר אליו יתברך, אם רק ירצה האדם להודות על האמת, שידע ויודה שיש לו חסרון, כי בו ברגע שהאדם מכיר את חסרונו, ויודע שיש לו חסרון, ורוצה להעזר ולהושע ולצאת מצרותיו ומפחדיו ומדמיונותיו, אז יש לו תקנה טובה לתקן הכל, ובפרט אם יזכה לבוא אל הצדיק האמת הדבוק בפי החיים, בו יתברך, שכל מחשבתו ומהותו היא רק רוחניות חיות אלקותו יתברך, ואין לו שום פגנה עצמית ופרטית כלל, רק הוא צנור הממשיך שפע ואור וחיית לכל בית ישראל, ואז כשזוכים להתקרב אליו באמת, ורוצים לשוב בתשובה אמתית ולהעזר בעזרה אמתית, אזי כשמגיעים אל הצדיק האמתי, לא יצאו ממנו עד שיזכו להתרפא ולצאת מהמשבר והצרה והדמיון שנפלו לשם; ועל-כן, בני ובנותי היקרים! ראו מה לפניכם, ותבינו ותתבוננו היטב מה שקורה בזה העולם עם כל אחד ואחד, הינו שעובר על כל אחד ואחד מה שעובר, וכל אחד ואחד נפל בשגעונו ובדמיונותיו המדמים, ואם אתם רוצים להנצל ולבוא לישועה אמתית, ולצאת מהחשך והירידות והנפילות והדמיונות שנפלתם אליהם, ראו להתקרב אל צדיק אמתי הדבוק

בְּחַי הַחַיִּים בּו יִתְבַּרְךָ, וְאֵין לוֹ שׁוּם כְּוִנָּה אַחֲרַת, רַק
 לְהַמְשִׁיךְ גַּם עָלֶיכֶם עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת יְדִידוֹת, זִיו חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי רַק צְדִיק אָמֵת כָּזֶה יְכוּל לַעְזֹר גַּם
 לָכֶם, וְאֵז עַל-יְדֵי שְׁתַּזְכּוּ לְבַטֵּל אֶת דַּעְתְּכֶם וְחֻכְמַתְכֶם,
 וְתִבּוֹאוּ אֵלָיו וְתִסְתַּוְּפְפוּ בְּצִלוֹ, וְתַעֲשׂוּ עֲצֻמְכֶם כְּאִסְקָפָה
 הַנִּדְרָסֶת אֵלָיו, בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן, אִם תִּשְׁקְדוּ עַל דְּלֹתוֹתָיו,
 תִּזְכּוּ לְצֵאת מִצְרוּתֵיכֶם וְיִסּוּרֵיכֶם הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים,
 וּמְכַל הַפְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל וּמְכַל מִינֵי רַעֲיוֹנוֹת וְדַמְיוֹנוֹת
 וְהֶבְלִים שֶׁנִּדְבְּקוּ בָכֶם, וְתִמְשֹׁךְ גַּם עָלֶיכֶם עֲרֻבוֹת,
 נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו, חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִזְכּוּ
 לְהִיּוֹת כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת בְּרֻכּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי הוּא
 יִתְבַּרְךָ רוֹצֵה רַק הַטּוֹב מִכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמְבַרְךָ אֶת
 כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי בְּרֻכּוֹת וְיִשׁוּעוֹת, אֵךְ הָאָדָם
 מֵצַד מַעֲשֵׂיו הָרָעִים וְהַמְּגַנְיִים וְרַעֲיוֹנוֹתָיו הַמְּזַהְמִים
 וּמְחַשְׁבוֹתָיו הַפְּגוּמוֹת, עוֹשֶׂה מְחִיצָה וְהַבְּדֵלָה וְהַסְּתֵרָה
 בֵּינֵנו לְבֵינוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הֵם מוֹרִידִים אֶת
 הַמְּחִיצוֹת וְהַהֲסָתְרוֹת וְהַהֲבְדֵלוֹת שֶׁבֵּינָם לְבֵין הַקָּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם נַעֲשִׂים כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם כָּל
 בְּרֻכַת הַשֶּׁפַע שֶׁנִּשְׁפָּע בְּכָל עֵת וְרַגַע מִן הַשָּׁמַיִם; אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיקִים אֱמֵתִיִּים, וְזוֹכֶה לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹלָם, וְעוֹשֶׂה אֶת עֲצֻמוֹ כְּאִסְקָפָה הַנִּדְרָסֶת לְפָנֵיהֶם,

ושוקד על דלתותיהם, ואז יזכו גם הם לראות את האור פי טוב; אשרי להם בזה ואשרי להם בבא!

ה.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ועובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים ומרירות עצומה, ובפרט מהילדים, כי יש ילדים שטבעם הוא קשה מאד מאד, ומאד מצערים ומעצבנים את ההורים, עד שמרב צער ויסורים אי אפשר לסבל מהם כלל, וזה גורם מחלקת ומריבות בבית, עד שעל-פירוב אחד מההורים צריך לברח מהבית, מרב הצער והיסורים ועגמת הנפש שהם גורמים, כי ילדים קשים יכולים להרג את הוריהם לגמרי, עם כל זאת עליכם להתישב באמת — האם זו התכלית לחיות כל-כף במרירות ולמרר את החיים עד כדי-כף שתפנס בכם מחשבה לברח מהבית, או באמת לברח ולעזוב את האשה ואת הילדים, או האשה תעזוב את בעלה עם הילדים?! מדוע לא תקבלו את המציאות כמו שהיא?! כי בודאי אם תסתכלו היטב מה שקורה בבתים אחרים, תראו שצרתכם ויסוריכם עדין אינם מגיעים לחצי או לרבע מהצרות והיסורים שיש בבתים של אחרים, ועל אף

שזו אינה נחמה, כי סוף כל סוף צרתכם היא צרה, עם כל זאת אם תקבלו את המציאות כמו שהיא, אז בנקל יהיה לכם לעבור על הכל, כי בזה העולם אי אפשר לעוברו, רק כשחיים עם המציאות, ואף שהמציאות היא מרה מאד, עם כל זאת ההכרח לחיות עם המציאות ולקבל את המציאות כמו שהיא, ואז תוכלו בנקל לקבל את הכל, כי כל הצרות והבעיות של האדם הן שאינו רוצה לקבל את המציאות, ועל-כן מרים ומרורים לו החיים, וזה סובב בכל הבעיות שבעולם, הכל מפני שאינו רוצה לקבל את המציאות הערמה, כי הוא מוציא את עצמו מהמציאות, ובורח ממנה ומעלים עין מזה, ועל-כן בשעה שבאה אליו המציאות, אי אפשר לו לקבלה, ואז מרים לו החיים מאד מאד, עד שאין לו שום עצה אחרת רק לברוח מהבית, אשר באמת זו גם-כן אינו עצה, כי שובר את עצמו ושובר את אשתו ואת ילדיו וכדומה, ועל-כן צריך להרגיל את עצמו לקבל את המציאות כמו שהיא, ועקר הבית מנוס לברוח מכל הצרות והיסורים ועגמת הנפש הוא רק אצלו יתברך, שצריכים להשתדל להרגיל את עצמו לילך למקום פנוי שאין שם בני-אדם, ולפרש את שיחתו אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וכל מה שמעיק לו הינו כל הצרות

וְהַמְרִירוֹת וְהַיְסוּרִים, הַכֹּל לְכֹל יִפְרֹשׁ לְפָנָיו יְתָבְרָךְ,
 וַיֵּאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם
 אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא יְתָבְרָךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה,
 וּבּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וְאִף שֶׁעֲכָשׁוּ מְרִים וּמְרוּרִים
 לוֹ מְאֹד מְאֹד הַחַיִּים, וְכָל-כֶּךָ קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ, עַד שֶׁאֵי
 אֶפְשָׁר לוֹ כָּבֵד לְקַחַת וּלְסַבֵּל, כִּי מְרַגֵּישׁ שֶׁיֵּצֵא מִדַּעְתּוֹ,
 עִם כָּל זֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, תִּקְבְּלוּ אֶת הַמְּצִיאוֹת
 כְּמוֹ שֶׁהֵי, וְתִרְגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לְפָרֵשׁ שִׁיחַתְּכֶם
 אֱלֹיו יְתָבְרָךְ, וְתִהְיוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתָבְרָךְ,
 אֲזַ תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה; וְעֲלִיכֶם לְדַעַת,
 אֲשֶׁר כְּדֵי לְזִכּוֹת לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵי, צְרִיכִים
 לְהִיּוֹת סְבֻלָן גָּדוֹל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם
 בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן בְּלֵי מִדַּת הַסְּבֻלָנוֹת, כִּי הַסְּבֻלָנוֹת
 הֵיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַיְשׁוּעוֹת;
 אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא סְבֻלָן גָּדוֹל עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
 בְּבֵיתוֹ מִיִּלְדָיו, וְתָמִיד בּוֹרַח רַק אֱלֹיו יְתָבְרָךְ, וּמְרַגֵּיל
 אֶת עֲצָמוֹ רַק לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתּוֹ, וְכָל מַה שֶׁמַּעִיק לוֹ
 אֱלֹיו יְתָבְרָךְ, וְעוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִינוֹ רוֹאֶה כָּלֵל, מַה
 שֶׁקוֹרָה בְּבֵיתוֹ עִם יִלְדָיו, וּמְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה
 כְּמוֹ שֶׁהֵי, אֲזַ בְּנִקֵּל יִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים וְהַמְרִירוֹת
 וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים; אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה!

ו.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, פי החיים של האדם בזה העולם קשים ומרים מאד, ואי אפשר לעבור את זה העולם בשלמות, כי אם על-ידי המדה היקרה הזו — לקבל את כל הבא עליו בשמחה, וידע ויבין וישכיל את המציאות כמו שהיא, ואז כשאדם מקבל את המציאות כמו שהיא, בנקל לו לקבל את כל אשר עובר עליו, לא-כן מי שאינו רוצה להסתכל על המציאות, אז מרים לו החיים מאד מאד; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים תמיד לקבל את המציאות, ותדעו כי בודאי מה שעובר עליכם הוא בחשבון צדק גדול מאד, ואין לתאר ואין לשער כלל במה אתם נפרעים על-ידי גדל הצער ועגמת הנפש שיש לכם מילדיכם, או מעסקי פרנסתכם, כי אם היה האדם יודע, אשר כל הצרות והיסורים שסובל מהילדים ומפרנסתו ומהשכנים ומהקרובים ומהידידים, שכל אלו הצער ועגמת הנפש והמרירות מנכים לו מעוונותיו המרבים, אם הייתם יודעים זאת, הייתם תמיד שמחים ועליזים; על-כן ראו לקבל את המציאות כמו שהיא, והדביקו את עצמכם בו יתברך, ותדעו אשר הוא יתברך מחיה ומנהיה את כל הבריאה כלה, ואין בלעדיו יתברך כלל, ואי אפשר להנצל משום צרה רק על-ידי האמונה

הקדושה, ואף שגם את זה בעצמו קשה וכבד לקבל, עם כל זאת פשתקבלו את המציאות כמו שהיא, שפך הוא זה, שיש לכם ילדים רעים ופרנסה קשה ושכנים רעים וקרובים רעים וכדומה כל אחד כפי בחינתו וענינו, אם תקבלו את המציאות הזאת, בנקל יהיה לכם לעבר את זה העולם בשלום; אשרי מי שמסתכל תמיד על המציאות, ואז יזכה לדבק את עצמו בו יתברך, ויהיה לו טוב כל הימים, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

אָף-על-פּי שְׁצַרִּיכִין לְשָׁמֵר הַזְּפֹרֶן לְעֵנִין תּוֹרָה
וְעִבּוּדַת ה', אָבֵל יֵשׁ גַּם מַעֲלֹת בְּהַשְׁכָּחָה, פִּי
צְרִיכִין לְהַרְגִּיל עֲצֻמוֹ לְהַשְׁפִּיחַ מִדַּעְתּוֹ כָּל הַדְּבָרִים
הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מִעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה, שְׁפֹל הַבְּלִבּוֹלִים בָּאִים אָז. וְעַל-פִּי-רֹב מְבַלְבֵּל
אוֹתוֹ מֵה שְׁעֵבֶר שְׁלֵא טוֹב עֲשֵׂה בְּעֵנִין זֶה וּבְעֵנִין
זֶה וְכוּ'. וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְהַרְגִּיל עֲצֻמוֹ שְׁתַּכְּף-וּמָיֵד
שְׁחוּלֶף וְעוֹבֵר הַדָּבָר, יַעֲבֹר וַיִּסְלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרִי,
וַיִּסְיַח דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרִי, וְלֹא יִתְחִיל לַחֲשׁוֹב עוֹד
בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּעֵנִין זֶה כָּלֵל, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְכֵן
כָּל דְּאָגַת הָעוֹוֹנוֹת שְׁעֵבְרוּ וְכָל הַפְּגָמִים שְׁפָגַם, הַכֹּל
צָרִיךְ לְהַעֲבִירָם וּלְהַשְׁפִּיחָם מִדַּעְתּוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
וְהָעִבּוּדָה. וְאַפְלוּ בְּכָל הַיּוֹם כֵּלּוּ אֵין טוֹב שְׁיַחֲשׁוּב
בָּהֶם, רַק בְּשַׁעַת מִיַּחְדָּת שְׁרוּצָה בְּכּוֹנֵה לְשַׁבֵּר לְבוֹ
וּלְפָרֵשׁ שְׁיַחֲתוּ וְכוּ', שְׂאֵז דִּיקָא יִזְפִּיר עֲצֻמוֹ כָּל מֵה
שְׁעֵבֶר. אָבֵל בְּשַׁאֲר הַיּוֹם צָרִיךְ לְהַשְׁפִּיחָם מִדַּעְתּוֹ,
כְּדִי שְׁיֻכַּל לְעַסֵּק בְּעִבּוּדַת ה' בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה, כַּנִּזְכָּר לְעִיל.

(שיחות-הַר"ן, סִימָן כו)